

РЕШЕНИЕ

№ 2562

гр. София, 18.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 25.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **1867** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 54, ал. 6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалба на П. А. Д. от [населено място] срещу Заповед № 18-10452/04.12.2018г. на Началника на Службата по геодезия, картография и кадастър /СГКК/ С., с която е одобрено изменението в КККР на [населено място], одобрена със Заповед № РД-18-45/09.07.2010г. на Изпълнителния директор на АГКК, състоящо се в отстраняване на непълнота или грешка чрез извършване на промяна в КРНИ за самостоятелни обекти в сграда /СОС/ с идентификатори 68134.402.29.1.10, 68134.402.9.1.6 и 68134.402.29.1.4, находящи се на [улица], вх. Б, район О., СО, съгласно документи за собственост и проект за промяна на КРНИ, изработен от правоспособно лице по ЗКИР, и вследствие на изменението на КРНИ – изменение на данните за собственост и на СОС с идентификатори 68134.402.9.1.4 и 68134.402.29.1.6.

В жалбата се съдържат твърдения за незаконосъобразност на оспорената заповед като постановена в противоречие с материалноправните разпоредби на закона.

Ответникът – Началникът на Службата по геодезия, картография и кадастър, чрез процесуалния си представител и в писмено становище оспорва жалбата като неоснователна и моли за отхвърлянето ѝ. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Заинтересованите страни - редовно призовани, не се явяват и не изразяват становище

по жалбата.

Съдът, след като съобрази доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката е собственик на СОС с идентификатор 68134.402.9.1.6, видно от издадената схема № 35291/01.06.2012г. на СГКК С., с която продавачът на имота [фирма] ЕИК[ЕИК] е удостоверил правото си на собственост при изповядване на покупко-продажбата пред нотариус и послужило за издаването на н.а. № 78, т.4 рег. № 6879, дело 603/28.06.2012г. на нотариус Ив. Н..

Със заявление вх. № 01-154225-30.04.2018г. до СГКК, придружено с проект за изменение на КККР, В. Ст. И. е поискала отстраняване на непълнота или грешка чрез извършване на промяна в КРНИ за самостоятелни обекти в сграда с идентификатори 68134.402.29.1.10, 68134.402.9.1.6 и 68134.402.29.1.4, находящи се на [улица], вх.Б, район О., СО, като е представила документи за собственост и проект за изменение на КРНИ.

По депозираното заявление, като сочи, че преценил съпътстващите го доказателства и проекта за промяна, изработен от правоспособно лице по ЗКИР, Началникът на СГКК с оспорената заповед № 18-8168/20.10.2015г. е одобрил, на основание чл. 51, ал. 1, т. 2 и ал.2 и 3, и чл. 54, ал. 1 и 4 от ЗКИР, изменение в кадастралната карта и кадастрални регистри на [населено място], одобрена със Заповед № РД-18-45/09.07.2010г. на Изпълнителния директор на АГКК, състоящо се в: нанасяне на нови обекти в КККР – схема на самостоятелен обект /СО/ в сграда с идентификатор 68134.402.29.14 с площ по документ 95,78кв.м., собственост на С. Ив. В. въз основа на документ: договор от 27.01.1982г. на СГНС В. Л., както и промяна в границите на съществуващи обекти в КККР – схема на самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.402.29.1.4 без данни за собственост както и схема на СО в сграда с идентификатор 68134.402.29.1.6, собственост на [фирма] въз основа на нот. Акт № 129 рег. № 99475 дело 68660 от 14.07.2007 на СВп., а след промяната – собственост на жалбоподателката въз основа на н.а. № 83 том LXIII рег. 27366, дело 13103 от 28.06.2012г. на СВп. В заповедта било указано съобщаването ѝ на заинтересованите лица по реда на АПК и съгласно чл.54 ал.6 от ЗКИР – правото на обжалване.

Уведомление /л. 45 от делото/ за издадената заповед е било изпратено на жалбоподателката по пощата, адресирано лично до нея и видно от известието за доставяне, е било получено от адресата на 07.01.2019г.

Жалбата до АССГ е депозирана на 17.01.2019г. в АГКК – служба С..

По делото е назначена СТЕ с вещо лице Т. А., от заключението на която е видно, че „само от текста на издадената заповед не може да се установи дали проектното изменение ще доведе до вярното отразяване на СО като контур и местоположение“. Вещото лице е констатирало, че към оспорената заповед не е приложена графична част, а само по текста на заповедта не може да се направи заключение как се изменя контурът на идентификаторите с последни номера 4, 6 и 10. Според експерта, не е приложен и заверен проект по делото, няма и означение в заповедта, че проектът на лицензираното лице е неразделна част от заповедта.

Фактическите констатации мотивират следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна, с правен интерес от оспорването и е насочена срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол. Съдът приема, че жалбата е подадена в законния срок за

оспорване, с оглед редовното уведомяване за издадената заповед.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт, съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, съдът приема жалбата за основателна по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган - началника на СГКК в съответствие с предоставените му правомощия с чл. 54, ал. 4 пр.1 от ЗКИР.

Процесната заповед, обаче, не е издадена в предвидената от закона форма и противоречи на относимите материалноправни разпоредби, което определя нейната незаконосъобразност и е основание за отмяната ѝ – чл.146 т.2 и т.4 от АПК.

Макар и да е издадена в писмена форма и съдържа наименование на органа, наименование на акта, разпоредителна част, дата на издаване и подпис на издателя на акта, указания относно реда и срока за обжалване, оспорената заповед страда от липса на мотиви, поради неясните и противоречиви фактически и правни основания за издаването ѝ. От фактическа страна заповедта е мотивирана с необходимостта от отстраняване на непълнота или грешка, а като правно основание за издаването ѝ са посочени разпоредбите на чл.51, ал.1, т.2 и чл.54, ал.1 и ал.4 ЗКИР. За мотиви на акта следва да се считат и фактите, съдържащи се в документите към административната преписка по издаване на акта, доказателства за процесуалните действия, извършени в административното производство – скица-проект, графични материали към проекта и др.

Като е отразил, че е извършил сравнителен анализ на всички събрани доказателства, включително и по направеното възражение, Административният орган е приел, че е налице основанието за изменение на КККР по чл.51, ал.1, т.2 от закона – при наличие на непълноти или грешки, съгласно § 1, т.16 ДР ЗКИР. Посочил е, че е изпълнена целта на кадастъра да отрази действителното състояние на НИ, съгласно фактическото им разположение върху територията.

Съгласно разпоредбата на чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР, посочена като основание за издаването на заповедта на началника на СГКК С., кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на непълноти или грешки. Определение на понятието непълноти или грешки е дадено в § 1, т. 16 от ДР на ЗКИР, според който "непълноти или грешки" са несъответствия в границите и очертанията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние.

В конкретния случай, както констатира и вещото лице, от съдържанието на издадената заповед не може да се установи дали проектното изменение ще доведе до вярното отразяване на СО като контур и местоположение. От изслушването на експерта в съдебното заседание се установи, че с процесната заповед се изменят контурите на СО, като липсата на графична част към заповедта пречатства извеждането на обосновано заключение за правилно нанасяне на СО като контур и местоположение н КК и КР. В същото време обстоятелството, че представеният проект не е заверен от АГКК и върху него липсват печати и отбелязвания, не позволява извеждането на обоснован извод, че същият е послужил за издаването на оспорената заповед. При това положение основателни са оплакванията на жалбоподателката, че заповедта е немотивирана и необоснована – не е ясно какви документи и проекти са послужили за издаването ѝ, както и до какво конкретно изменение в контура и местоположението на самостоятелните обекти в сградата ще доведе.

Въпреки отразяването в заповедта на промяната в собствеността на СО с идентификатор 68134.402.29.1.6. - като собственост на жалбоподателката Д., в кадастралния регистър /л.9,10 и 11/ промяната в собствеността не е отразена.

Горните съображения обосновават извода, че процесната заповед е незаконосъобразна като постановена в противоречие с относимите материалноправни разпоредби и изискванията за форма, което е основание за отмяната ѝ – чл.146 т.2 и т.4 от АПК.

С оглед изхода от делото, на жалбоподателката следва да се присъдят претендираните и доказани разноси в размер на 600лв. адвокатски хонорар, 400лв. – възнаграждение за вещо лице и 10лв. д.т. – общо 1010лв., съгласно списък на разноските. Неоснователно е възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което е съобразено с размерите, посочени в Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения за този вид дела.

Ръководен от изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, второ отделение, 50 - ти състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ, по жалба на П. А. Д. от [населено място], Заповед № 18-10452/04.12.2018г. на Началника на Службата по геодезия, картография и кадастър, С..

ОСЪЖДА Службата по геодезия, картография и кадастър да заплати на П. А. Д. от [населено място] сумата 1010лв. /хиляда и 10 лева/, разноси по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщаването ѝ на страните.

СЪДИЯ: